

РЕШЕНИЕ
№ 2299
гр.Варна, 15.11.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Варненският административен съд, Втори състав, в публично заседание на осми ноември, през две хиляди и шестнадесета година в състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ЧОЛАКОВА

при секретаря К.А., като разгледа докладваното от съдията Веселина Чолакова адм.дело N 2167 по описа за 2016 год., за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация.

Образувано е по жалба на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, представлявано от Юлиан Чолаков, чрез адв. Ивайло Иванов - ВАК против мълчалив отказ на кмета на Община- Варна по заявление № ДООИ16000086ВН от 09.06.2016 г. Навеждат се доводи за нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита, че мълчаливият отказ при процедурата за предоставяне на обществена информация е недопустим, което е достатъчно основание да бъде отменен. Моли обжалваният мълчалив отказ да бъде отменен и органът да бъде задължен да предостави исканата информация. В съдебно заседание редовно уведомен се представлява от председателя на УС на сдружението Юлиан Чолаков и адв. Иванов. Поддържат жалбата Претендират присъждане на сторените по делото съдебни разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – кмета на Община-Варна, редовно призован не изпраща представител. В представена молба претендира за намаляване на адвокатското възнаграждение, тъй като счита, че същото е прекомерно.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в срока по чл.40 ал.1 от ЗДОИ във вр. с чл.149 ал.2 от АПК. След като заявлението е подадено на 09.06.2016 г. и по него не е налице произнасяне от органа в срока по чл.28 ал.1 от ЗДОИ, който е изтекъл на 23.06.2016 г., то е налице мълчалив отказ по смисъла на чл.58 ал.1 от АПК. При подаване на жалбата на 25.07.2016 г. / първи работен ден/ е спазен преклузивният едномесечен срок по чл.149 ал.2 от АПК. Жалбата е подадена до родово и местно компетентния съд по чл.40 ал.1 от ЗДОИ – Административен съд-Варна.

По основателността на жалбата:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал на 09.06.2016 г. до Община-Варна, Заявление за достъп до обществена информация, прието с рег. № ДООИ16000086ВН /09.06.2016 г. (л.6), с което е изискал достъп до информацията относно прилагането и забраната за прилагане на чл.34,ал.1 от АПК в Община-Варна, изразяваща се в следното: 1. Правното основание за забраната от секретаря на общината Нора Момчева за прилагането на чл.34, ал.1 от АПК без нейно изрично разрешение и предоставяне на копие от акта, с който е постановена забраната; 2. Броя на устните и писмени искания в Община-Варна за преглед на документите по преписките на основание чл.34,ал.1 от АПК за всяка от последните календарни години и броя на уважените от тях – преди и след назначаването на Нора Момчева за секретар и предоставяне на копия от административните актове, с които са постановени откази за преглед на документи; 3. Броя на устните и писмени искания в Община-Варна за копия

от документите по преписките на основание чл.34,ал.1 от АПК за всяка от последните четири календарни години и броя на уважените от тях- преди и след назначаването на Нора Момчева за секретар и предоставяне на копия от административните актове, с които са постановени откази от копия на документи.

С писмо рег.№ ДООИ16000086ВНІВН/23.03.2016 г. заявлението е изпратено за становище до директора на дирекция РНО в Община-Варна. Не е последвало произнасяне на сезирания орган по заявлението.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Правото на всяко лице да търси, получава и разпространява информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България .

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ, като в чл. 2 е дадена легална дефиниция на понятието "обществена информация" по смисъла на този закон - "всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти". Съгласно чл.9 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като чл.11 от ЗДОИ определя, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Законодателят е дефинирал понятието обществена информация твърде общо, поради което и на основание чл.46, ал.1 на Закона за нормативните актове, съгласно който, разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, следва да се издири точния смисъл на понятието „информация”. Понятието "информация" е дефинирано в Български тълковен речник (издателство "Наука и изкуство 2001 година - четвърто преработено издание) като: 1. Предадено или получено съобщение, сведение, знание за някого или за нещо; 2. Служба, която дава такива сведения; 3. Сведения, знания за предметите и процесите в света, възприемани, натрупвани и предавани от човека, от специални устройства и други. Следователно понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната, респективно за дейността на задължените по закон субекти, които го създават или съхраняват. Предвид изложеното понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В този смисъл е въприето понятието и в практиката на Върховния административен съд.

По силата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, задължени субекти за осигуряване на достъпа до обществена информация, са държавните органи или органите на местното самоуправление в Република България, които създават или съхраняват обществената информация. Изложеното налага извод, че Законът за достъп до обществена информация е общ закон, който урежда общите принципи за предоставяне на достъп до обществена информация и посочва кръга от лицата, които следва да предоставят при поискване обществена информация. По правило достъпът до официална и служебна обществена информация е свободен.

Данните за характера на поисканата информация,следва да се извличат единствено от заявлението на жалбоподателя,а те сочат на поискана обществена, такава по смисъла на чл.2 ал.1 от ЗДОИ. При тези обстоятелства и след като заявлението видно от съдържанието му напълно съответства на изискванията на чл.25 от ЗДОИ,то в случай на, отказ компетентният орган в лицето на кмета на община Варна е бил длъжен да се

произнесе по начин регламентиран от нормата на чл.38 от ЗДОИ, т.е. с мотивиран акт. Така въведената със специалният закон задължителна писмена форма на отказа, при наличния в случая бълчалив отказ,очевидно не е спазена от органа, т.е. налице е недостатък във формата на оспорения административен акт,съставляващ основание по чл.146 т.2 от АПК за отмяната му. При немотивирания отказ не съществува обективна възможност за проверка на материалната му законосъобразност,тъй като неговите фактически и правни основания остават неизвестни,поради което недостатъкът във формата се явява достатъчно основание за отмяната му. При тези обстоятелства,преписката следва да бъде върната на органа по реда на чл.173 ал.2 от АПК за произнасяне с мотивиран акт съобразно изискванията на чл.34 или чл.38 от ЗДОИ.

При този изход на спора,ответникът дължи съгласно чл.143 ал.1 от АПК заплащане на жалбоподателя на сторените от него разноски по делото.В конкретния случай възражението на ответника по чл.78,ал.5 от ГПК е неоснователно.

Основанието по чл. 78, ал. 5 ГПК се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. Минималният размер на възнаграждението за всеки вид адвокатска услуга е определен по силата на законова делегация с издадената Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Към датата на плащането на адвокатското възнаграждение е в сила материалната норма на чл.7,ал.1, т.4 от наредбата, съгласно която минималният размер на адвокатското възнаграждение за неоценяемите искове е 300 лв. Претендираното адвокатско възнаграждение е в минималния регламентиран размер, поради което не може да се квалифицира като прекомерно. На жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер 310,00 лв., , от които 300 лв. адвокатско възнаграждение и 10 лв. платена държавна такса. Претендираните разноски за копирни услуги, дори и доказани като разход не подлежат на обезщетение по реда на чл. 143,ал.1 от АПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на Община-Варна по Заявление по заявление № ДООИ16000086ВН от 09.06.2016 г. на сдружение с нестопанска цел „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“, ЕИК 176143308, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул.,„Владислав Варненчик“ №133, бл.40, вх.А, ап.43, чрез председателя на УС Юлиян Чолаков.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на Община-Варна за произнасяне съобразно дадените в мотивите на това решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Община Варна ДА ЗАПЛАТИ на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“, ЕИК 176143308, със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул.,„Владислав Варненчик“ №133, бл.40, вх.А, ап.43, представлявано от председателя на УС Юлиян Чолаков сторените по делото разноски в размер на 310,00 лв./триста и десет лева/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: